Kapszulahotel, Tokió

Japán, és főleg **Tokió** külföldi szemmel nézve elég drága hely. Azért nem turistát írtam, mert többször jártam már ott, mindig dolgozni (beüzemelni) mentem oda, de így is rettenetesen drága volt. Ráadásul – köztünk szólva – sok látnivaló sincs a városban, illetve pontosítok rögtön; ahhoz képest, hogy mekkora a város, látnivalók csak egy-két helyen, jórészt a centrumban vannak.

Ez rám mondjuk mindig megnyugtatóan hatott, jobban szeretek a helyiek életével szembesülni egy-egy idegen helyen, mint a pózoló és nyüzsgő turistákkal – nos, ezt Tokióban megtenni nem nehéz. A hatalmas metróhálózatokról szinte mindegy, hogy hol szállok le, nagyjából mindenütt ugyanazokat a jórészt két-három szintes épületeket, a szabadban vezetett villanyvezetékeket és esténként a sarkokon neonfényben úszó automatákat lehet megtalálni.

Az automatákból az általunk megszokott dobozos italokon és pocsék kávén kívül a kilós kiszerelésű rizstől kezdve esernyőig szinte bármi vásárolható. A főbb utcákon kis ételbárok sorakoznak, kirakatukban a műanyagból megformált kínálattal, italbárok, a csapostól balra a törzsvendégek szaké-polcaival és folyamatosan millió apró golyótól csörömpölő pacsinkó-szalonok.

Amikor kezd leszállni az este, a kék rovarcsapdák sisteregve villódzva nyelik el áldozataikat, akkor ideje lesz szállást keresni. A külvárosokban persze esélyünk sincs, érdemes kissé beljebb metrózni a

városba. A hotelek árai ijesztőek tudnak lenni, ezek alternatívájaként keresgélhetünk az *Airbnb*-n, vagy betérhetünk egy **kapszulahotel**be is.

Ezeknek nincs túl jó híre a külföldiek körében, és ez annyira nem is véletlen. Kezdjük azzal, hogy annyira azért nem is olcsók. Ráadásul nem koedukáltak, azaz barátnőtől / feleségtől búcsút lehet venni a női kapszulahotel ajtajában.

Aztán ami ütős – de tényleg! – az a szag, ami fogad, miután szinte minden holmimat egy köztes emeleten, egy pénzbedobós szekrényben hagytam. Ez a szag valahol a két hétre az ágy alatt felejtett Roquefort és a párnapos sátrazós túrazokni bukéja között található, de valahogy azért megszokható.

Az itt eltöltendő éjszakára érdemes egy telezsebnyi apróval készülni, ugyanis az alvórekeszen kívül mindenért külön kell fizetni; az ivóvízért, a fürdésért percenként, szóval mindenért. A kabinok az átlagos japán termetre lettek méretezve, ez azt jelenti, hogy nekik kényelmesen elegendő az a tér, amit egy ilyen fülke kínál.

Én először a **Kill Bill 2** élve temetéses jelenetére asszociáltam, amikor begyűrtem magamat a szűk helyre, aztán egy szardínia-konzerv jutott az eszembe – ha már az első benyomásomat megpróbálom szavakba önteni. Nagy nehezen az ajtót is behúztam a fejem fölött, majd jól bevertem a fejemet a plafonról – plafonról?, fentről belógatott – képernyőbe.

Aztán rájöttem a trükkre, hogy fordítva próbáltam felvenni az alvási pozíciót, szóval először be kell – ilyen kígyómozgással kúszva – rángatózni a rekesz mélyére. Ennek a mozdulat-soromnak szerencsére nem volt élő tanúja, mert az maradandó sérüléseket szerzett volna a látványtól. A tévével sokat nem foglalkoztam, sajnos japán nyelven nem tudok, ők meg jellemzően egy idegen nyelven se – nem nagyon zavartuk egymás köreit.

A fürdőbe azért elólálkodtam, de csak óvatosan – van az a technika, amikor az ember a bizonytalan részekhez érve, csak úgy bekukkant, majd a pillanatnyi benyomásait követve vagy marad, vagy tovább sétál egy *„nem is ide indultam”* ábrázattal. Bár a törülköző a vállamon átvetve azért árulkodó volt, de inkább fizettem pár jent, hogy maradhassak, mert ez elég hangulatos sarok volt. Másnap már itt nem volt ilyen szerencsém, a vizet már tenyérnyi területen sem láttam az itt zsúfolódó emberek alatt.

Sok embernek – például nejemnek is – az a heppje, hogy csak teljes csendben és sötétségben tudnak aludni. Nos, a sötétség még össze is hozható; le kell kapcsolni a kabin világítását, de az csönd, nos, az itt nincs. Pedig nem vagyok az a körülményekre igazán igényes alkat – inkább igénytelennek jellemezném ez ügyben magamat: *sík felület + elfogadható hőmérséklet = alvás* a vonatkozó képletem.

De itt azért túl sok minden dolgozott ellenem. A folyosón mindig valaki csoszog, motoszkál, matat, rosszabb esetben beszélget vagy nyihorászik a társaival (vagy csak úgy magában, ezt is el tudom képzelni). A **füldugó** egy fontos, csaknem nélkülözhetetlen eleme a kapszulahotelezésnek, talán nem véletlen, hogy a földszinten található is egy füldugó-automata, közvetlenül a koton és a tiszta alsógatya automata szomszédságában.

A WC-szekció itt is gyakorlatilag egy műanyag-táblából lett kiformázva, ami, gondolom takarítás szempontjából előnyös, elég rajta egy slaggal végigmenni. A karima mellett található gombokról már írtam egy korábbi bejegyzésben, üdítő meglepetés volt, hogy itt legalább angolul is feliratozták a gombokat.

Úgy nagyjából angolul, ilyen kis utólag odaragasztott táblácskákkal. Lehet, hogy túl sok külföldi vendég került korábban a kórházba innen égési sérülésekkel. Ha esetleg önnek adódna lehetősége, hogy ellátogasson Japánba, ne habozzon, érdemes. De tényleg. Valahogy minden egészen másként működik, mint azt megszoktuk, és ha az embernek van egy kis humorérzéke, jókat nevethet a dolgokon.

De leginkább saját magán.

A tíz legmenőbb kapszulahotel Tokióban: a booking.com szerint.

Ha esetleg vevő lenne még hasonló sztorikra, például a japán kollégákkal megfutott szaké-partira, ami számukra csúnyán végződött, írjon!

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a

google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

hotelscombined.de: Green Plaza Shinjuku Capsule Hotel

hotel, 2017, kapszulahotel, Japán, Tokió, világjáró, Kill Bill 2, én-blog, klausztrofóbia, füldugó

Bejegyzésmegtekintések száma: 97

From:
http://www.bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
http://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:kapszulahotel_tokio

Last update: **2026/08/11 22:35**